

Sygn. akt XVII AmT 34/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz	<i>SSO Witold Rękosiewicz</i>
Protokolant: protokolant sądowy Magdalena Żabińska	

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania A. O.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

z dnia 20 października 2017 r. nr (...)

I. oddała odwołanie,

II. zasądza od A. O. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji

Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia) tytułem kosztów zastępstwa

procesowego.

SSO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmT 34/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE, pozwany) decyzją z dnia 20 października 2017 r. nr (...) na podstawie art. 201 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 209 ust. 1 w zw. z art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907, dalej: Pt) w związku z niewywiązaniem się z obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów, o których mowa w art. 7 ust. 2 Pt za rok sprawozdawczy 2012, 2013, 2014, 2015 nałożył na A. O. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) s.c. A. O. (dalej: Przedsiębiorca, powód) karę pieniężną w łącznej wysokości 1 200 zł, z czego:

1. za 2012 r. w wysokości 300 zł,

2. za 2013 r. w wysokości 300 zł,
3. za 2014 r. w wysokości 300 zł,
4. za 2015 r. w wysokości 300 zł.

A. O. w złożonym odwołaniu wniosła o uchylenie decyzji Prezesa UKE w całości. Wskazała, że Prezes UKE równoległe do zaskarżonej decyzji wydał decyzję znak (...) dotyczącą drugiego współnika (...) s.c. Powódka oświadczyła, że jako osoba fizyczna, nie prowadzi indywidualnej działalności gospodarczej, a w szczególności telekomunikacyjnej. Stwierdziła, że niedopełnienie obowiązku składania raportów dotyczy wyłącznie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nr rej.(...) pod nazwą (...) s.c. A. O., D. O.”. Powódka oświadczyła, że spółka została dwukrotnie upomniana za brak raportów. Pierwszy raz w 2014 r. za lata 2012 i 2013. Raporty zostały wówczas uzupełnione, a UKE odstąpił od wymierzenia kary. Osoby odpowiedzialne w spółce za składanie raportu na skutek pomyłki składały je do UOKiK, a nie do UKE. Stąd w 2017 r. UKE ponownie zwrócił spółce uwagę na brak raportów. Powódka podniosła, że w zaskarżonej decyzji oraz w decyzji skierowanej do D. O., kary za odpowiednie lata nie pokrywają się ze stanem faktycznym lub zostały naliczone podwójnie. W decyzji znak (...) wymierzono kary za lata 2013, 2014 i 2015 chociaż raport za rok 2013 został złożony w 2014 r. W zaskarżonej decyzji znak (...) wymierzono kary za lata 2012-2015, w sytuacji gdy raporty za lata 2012 i 2013 zostały złożone w roku 2014. Natomiast kary za brak raportów w 2014 i 2015 zostały już wymierzone w decyzji (...)

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany wskazał, że powódka jest wpisana do Ewidencji Działalności Gospodarczej jako (...) s.c. A. O., a nie jak twierdzi powódka w odwołaniu (...) s.c. A. O., D. O.. Zgodnie z informacją zawartą w rejestrze, przeważającą działalnością gospodarczą prowadzoną przez Przedsiębiorcę jest działalność w zakresie telekomunikacji przewodowej, prowadzona w formie spółki cywilnej.

Odnośnie twierdzenia, że kara powinna być nałożona spółkę cywilną, która jest wpisana do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych Prezes UKE zauważył, iż wynikający z art. 7 Pt obowiązek sprawozdawczy obowiązuje każdego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Zakres tego obowiązku zmienia się w zależności od kwoty rocznego przychodu za poprzedni rok sprawozdawczy w stosunku do roku, w którym dany obowiązek się aktualizuje. Zarówno art. 7 ust. 1, jak i art. 7 ust. 2 Pt przewidują obowiązek przedłożenia Prezesowi UKE danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych do dnia 31 marca, przy czym przez niewypełnienie obowiązku przekazania danych, o którym mowa w art. 7 Pt należy rozumieć także przekazanie danych z uchybieniem ustalonego w tym przepisie terminu. Nieprzekazanie danych lub niezachowanie ustawowego terminu do przekazania danych podlega karze na podstawie art. 209 ust. 1 pkt 1 Pe. Pozwany zauważył, iż powódka jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 27 Pt, wpisanym do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnym pod nr (...). Ciężył na niej obowiązek, o którym mowa w art. 7 ust. 2 Pt, ponieważ ze złożonych przez nią pism wynika, że w latach 2012 – 2015 jej przychody nie przekroczyły kwoty 4 mln złotych. Dane, o których mowa w art. 7 ust. 2 Pt Przedsiębiorca przekazał z naruszeniem terminu określonego w tym przepisie. Prezes UKE podkreślił, że przekazanie wymaganych danych z naruszeniem terminu nie wpływa na kwalifikację prawną stanu faktycznego zaistniałego w niniejszej sprawie, jako naruszenia polegającego na niewypełnieniu obowiązku określonego w art. 7 ust. 2 Pt. W tej sytuacji Prezes UKE stwierdził, że powód nie wypełnił obowiązku złożenia dokumentów z lata 2012 – 2015, wymaganych na podstawie art. 7 ust. 2 Pt i w sprawie wystąpiły obiektywne przesłanki do uznania, że powódka podlega karze pieniężnej zgodnie z art. 209 ust.1 pkt 1 Pt. Pozwany wskazał, że powódka przedłożyła wymagane zgodnie z art. 7 ust. 2 Pt za rok 2012 dane dopiero w dniu 12 czerwca 2014 r., a za lata 2013-2015 przy piśmie z dnia 2 maja 2017 r. Dane za rok 2013 ani za kolejne lata nie zostały więc złożone w terminie. Odnośnie zarzutu podwójnego naliczenia kary w zaskarżonej decyzji oraz w decyzji (...) Prezes UKE wskazał, iż decyzją (...) kara nie została nałożona na powódkę ale na D. O., który prowadzi działalność pod firmą (...) i jest zupełnie innym podmiotem niż powódka.

Zdaniem Prezesa UKE wobec niewypełnienia przez Przedsiębiorcę obowiązku udzielenia informacji lub dostarczenia dokumentów, o którym mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt w stanie faktycznym sprawy wystąpiły obiektywne przesłanki do nałożenia na powoda, zgodnie z powołanym przepisem, kary pieniężnej.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

A. O. prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Ewidencji Działalności Gospodarczej. Z informacji zawartej w CEDIG wynika, że działalność jest prowadzona wyłącznie w formie spółki/spółki cywilnej. (k. 18 akt sąd.)

W dniu 1 kwietnia 2003 r. A. O. oraz D. O. zawarli umowę spółki cywilnej pod nazwą (...) w celu wspólnego prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i sprzedaży oprogramowania, usług teleinformatycznych w tym dostępu do Internetu. Zgodnie z treścią § 4 umowy każdy ze współników uprawniony jest do samodzielnego prowadzenia spraw oraz reprezentowania Spółki. (k.44a-44b akt adm.)

Do prowadzonego przez Prezesa URE rejestru przedsiębiorców komunikacyjnych, pod numerem (...), jest wpisany przedsiębiorca pod firmą (...) s.c. A. O., D. O.. (k. 19 akt adm.)

W piśmie z dnia 12 czerwca 2014 r., które wpłynęło do Prezesa UKE w dniu 17 czerwca 2014 r. powódka złożyła formularze F00 zawierające dane, o których mowa w art. 7 ust. 2 Pt, dotyczące lat 2012 i 2013. (k.14 akt adm.)

Zawiadomieniem z dnia 4 kwietnia 2017 r., znak:(...), Prezes UKE poinformował Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 Pt za lata 2012, 2013, 2014 i 2015. W tym samym piśmie wezwano Przedsiębiorcę do przekazania, w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2016 r. (k.1 akt adm.)

W piśmie z dnia 2 maja 2017 r. współnik spółki D. O. w imieniu swoim oraz A. O. wyjaśnił, że brak terminowego wypełnienia obowiązków informacyjnych z art.7 Pt wynikał z błędu pracownika i wniósł o odstąpienie od ukarania lub wymierzenie możliwie najmniejszej kary. Do pisma dołączone zostały formularze zawierające dane, o których mowa w art. 7 Pt za lata 2013-2015 oraz za rok 2016 i zeznania podatkowe D. O. oraz A. O. za rok 2016. Ze złożonych informacji wynika, iż w roku 2016 r. przychód powoda wyniósł(...)zł (k.42-43 akt adm.) Informacja ta znajduje potwierdzenie w zeznaniu o wysokości przychodu za rok 2016 (k.34 akt adm.)

Postanowieniem z dnia 12 września 2017 r. (k. 11 akt adm.) Prezes UKE włączył do materiału dowodowego w sprawie nałożenia kary na A. O., w zw. z niewywiązaniem się z obowiązku, sprawozdawczego za rok 2012, 2013, 2014 i 2015:

1. pismo z dnia 2 maja 2017 r., do którego dołączono formularze F00 i F06 dotyczące (...) s.c. za lata 2013-2015,
2. umowę spółki cywilnej zawartą pomiędzy A. O. i D. O. w dniu 1 kwietnia 2003 r.,
3. pismo z dnia 12 czerwca 2014 r., do którego dołączono formularze F00 za rok 2012 i 2013.

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powód jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 27 Pt, wpisanym do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod numerem (bezsporne).

Zgodnie z art. 7 ust. 2 Pt przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym były równe lub mniejsze od kwoty 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

Powód jako przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym nie przekroczył 4 mln zł, zobowiązany był do przedłożenia Prezesowi UKE w terminie do dnia 31 marca każdego kolejnego roku danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych za poprzedni rok obrotowy.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w latach 2013-2016 roku powód nie spełnił w sposób prawidłowy ciążącego na nim obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE danych za rok 2012, 2013, 2014 i 2015.

Przedsiębiorca przedłożył formularze F00, wymagane zgodnie z art. 7 ust. 2 Pt za rok 2012 i 2013 w dniu 12 czerwca 2014 r. Natomiast formularze F00 i F06 zawierające dane za lata 2013-2015 przedstawione zostały dopiero pismem z dnia 2 maja 2017 r. Z powyższego wynika, że powód przez 4 kolejne lata naruszał termin określony przepisami prawa telekomunikacyjnego. Okres opóźnienia wykonania przez powoda ciążącego na nim obowiązku był znaczny. Co istotne, formularze przedstawiane zostały dopiero po wszczęciu przez Prezesa UKE postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za naruszenie obowiązku określonego w art. 7 Pt.

Zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt w przypadku udzielenia niepełnych lub nieprawdziwych informacji lub dostarczenia dokumentów zawierających takie informacje, jak również w przypadku nie udzielenia informacji, o których mowa w art. 7 Pt, podmiot zobowiązany podlega karze. Przy tym przez niewypełnienie obowiązku przekazania danych, o którym mowa w art. 7 Pt należy rozumieć także przekazanie wymaganych w art. 7 Pt informacji z uchybieniem terminu, o którym mowa w tym przepisie. Przepis art. 7 Pt precyzyjnie wskazuje termin wywiązania się z uregulowanego w nim obowiązku. Oznacza to, że niedochowanie przedmiotowego terminu przekazania danych, przewidzianych w art. 7 Pt, również podlega karze, o jakiej mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt.

W stanie faktycznym sprawy wystąpiły obiektywne przesłanki do uznania, że powód będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, nie wypełnił obowiązku przedłożenia danych, o których mowa w art. 7 ust. 2 Pt za lata 2012-2015. Stwierdzenie istnienia tych przesłanek obliguje Prezesa UKE do nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt. Nie ma przy tym znaczenia kwestia winy powódki, albowiem odpowiedzialność wynikająca ze wskazanych przepisów ma charakter obiektywny. Oznacza to, że przepisy ustawy nie uzależniają możliwości nałożenia kary od winy ukaranego podmiotu. Również okoliczność przekazania wymaganych danych po upływie terminu nie wpływa na kwalifikację prawną stanu faktycznego zaistniałego w niniejszej sprawie, jako naruszenia polegającego na niewypełnieniu obowiązku określonego w art. 7 ust. 2 Pt. Wymieniony przepis precyzyjnie konkretyzuje bowiem termin wywiązania się z obowiązku wskazując na datę 31 marca kolejnego roku. Wobec tego niedochowanie terminu na spełnienie obowiązku również należy traktować jako niewywiązanie się z przedmiotowego obowiązku.

Zgodnie z art. 210 ust. 2 Pt ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Systematyczne przekazywanie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych danych objętych obowiązkiem sprawozdawczym, o którym mowa w art. 7 ust. 2 Pt ma na celu zapewnienie dostarczania Prezesowi UKE corocznie informacji o regulowanym przez niego rynku i działających na tym rynku przedsiębiorcach. Informacje te są niezbędne do wydania opinii na temat sytuacji na rynku telekomunikacyjnym i podejmowania działań regulacyjnych, dotyczących m. in. kształtowania poziomu konkurencji poprzez wydawanie decyzji w sprawach przyznania koncesji na prowadzenie działalności telekomunikacyjnej. Prawidłowe spełnienie obowiązku sprawozdawczego ma więc istotne znaczenie dla samych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, działających na danym terenie. Może wpływać na rozmiar podaży usług oraz poziom konkurencji rynkowej, a przez to wysokość uzyskiwanych przez przedsiębiorców na danym terenie przychodów. Ma więc żywotne znaczenie dla prowadzonej przez przedsiębiorców działalności gospodarczej. Z tego względu terminowe i prawidłowe spełnienie przez przedsiębiorcę obowiązku określonego w art. 7 ust. 2 Pt ma istotne znaczenie dla gospodarki narodowej. Umożliwia też Prezesowi UKE, który odpowiada za

prawidłowe funkcjonowanie rynku telekomunikacyjnego, właściwą realizację nałożonych na niego w ustawie celów i obowiązków.

Mając na uwadze określone w art. 210 ust. 2 Pt ustawowe kryteria kary, wskazać należało, że z punktu widzenia regulacji rynku telekomunikacyjnego zakres naruszenia, którego dopuścił się powodowy przedsiębiorca, był istotny. Jak już wskazano, z uwagi na obiektywny charakter odpowiedzialności na gruncie przepisów Prawa telekomunikacyjnego możliwość nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 209 ust. 1 Pt nie jest zależna od winy przedsiębiorcy. W tym kontekście podnoszenie w toku postępowania administracyjnego, że do niewykonania w sposób prawidłowy obowiązku sprawozdawczego doszło na skutek błędu pracownika, nie może być uznane za okoliczność łagodzącą, mającą wpływ na obniżenie wysokości nałożonej decyzją kary pieniężnej. Ze względu na profesjonalny charakter prowadzonej przez powoda, jako przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, działalności gospodarczej okoliczności wynikające ze sposobu zorganizowania przedsiębiorstwa nie mogą wpływać na ocenę wykonania przez powoda obowiązków ustawowych jakim jest obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w art. 7 Pt.

W niniejszej sprawie nie można także uznać, że powódka dobrowolnie zaniechała naruszania prawa, zanim Prezes UKE powziął wiadomość o naruszeniu, co byłoby ewentualnie jedną z przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary w myśl art. 209 ust. 1a Pt. Zgodnie z art. 210 ust. 1 Pt karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1 Prezes UKE nakłada w drodze decyzji, w wysokości do (...) przychodu ukaranego podmiotu. Przychód uzyskany przez powódkę w roku 2016 wynosił (...) zł brutto. W ocenie Sądu, nałożona zaskarżoną decyzją kara pieniężna w wysokości 300 zł za każdy rok stanowiąca zaledwie około (...)% całkowitego przychodu osiągniętego przez powódkę w 2016 r. i odpowiadająca (...)% wysokości maksymalnego wymiaru kary, nie jest wygórowana. Wysokość kary jest proporcjonalna do stwierdzonego naruszenia, a jednocześnie nie przekracza dopuszczalnego w ustawie maksymalnego poziomu (...) całkowitego przychodu powoda, czyli kwoty (...) zł. Nałożona kara nie osiąga również 3% wysokości możliwej do nałożenia kary maksymalnej i nie stanowi zagrożenia dla możliwości finansowych powódki. Wysokość nałożonej kary umożliwia realizację ustawowych funkcji kary pieniężnej. W szczególności istotne jest, aby treść zaskarżonej decyzji i wysokość nałożonej nią kary pieniężnej spełniały prewencyjną i wychowawczą funkcję kary, oraz stanowiły znaczący sygnał dla powódki i pozostałych uczestników rynku co do sposobu oceny przez Prezesa UKE naruszenia obowiązku określonego w art. 7 ust. 2 Pt. Zdaniem Sądu wymiar nałożonej decyzją kary pieniężnej nie wykracza ponad granicę niezbędną do realizacji jej funkcji ustawowych. Ustalenie wysokości kary pieniężnej na jeszcze niższym poziomie spowodowałoby, iż kara nie spełniłaby swojej roli prewencyjnej, gdyż nie stanowiłaby dolegliwości dla ukaranego podmiotu.

Nie można zgodzić się z zawartymi w odwołaniu twierdzeniami powoda, iż jako osoba fizyczna nie prowadzi indywidualnej działalności gospodarczej, a w szczególności telekomunikacyjnej. W Ewidencji Działalności Gospodarczej A. O. jest zarejestrowana jako przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie komunikacji przewodowej. Działalność prowadzona jest od 1993r., nie została zawieszona ani zakończona do dnia dzisiejszego.

Warto wskazać, że spółka cywilna którą zawiązali D. O. i A. O. nie posiada osobowości prawnej. Nie stanowi więc samodzielnego podmiotu praw i obowiązków, a podmiotami prawa pozostają wspólnicy spółki cywilnej. Zawierając umowę, wspólnicy zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego, lecz każdy ze wspólników pozostaje indywidualnym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Zatem obowiązkowi przewidzianemu w art. 7 Pt podlegają D. O. i A. O. – każde z nich z osobna, jako przedsiębiorcy telekomunikacyjni.

Wobec powyższego, Sąd nie podziela także argumentacji powódki, iż kary za brak sprawozdań zostały naliczone podwójnie. Decyzją, na którą powołuje się powódka, tj. decyzją z dnia 21 lipca 2017r. znak (...) kara za naruszenie przepisu art. 7 ust. 2 Pt została nałożona na D. O., nie na A. O.. Każda z tych osób jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, zatem podlega obowiązkowi przewidzianemu w art. 7 Pt indywidualnie.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, wobec braku podstaw do uwzględnienia, oddalił odwołanie powoda jako bezzasadne – art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku sporu, ustalając wysokość należnych pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 720 zł, na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym po 27 października 2016 r.

SSO Witold Rękosiewicz.